

รัฐอิสราเอล (State of Israel)

เมืองหลวง กรุงเทลอาวีฟ

ที่ตั้ง ภูมิภาคตะวันออกกลาง บนชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ในจุดยุทธศาสตร์ที่เชื่อมระหว่างตะวันออกกลาง แอฟริกาเหนือ และยุโรปใต้ ระหว่างเส้นละติจูด 29-34 องศาเหนือ และลองจิจูด 34-36 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 20,770 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 154 ของโลก และเล็กกว่าไทยเกือบ 25 เท่า อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 6,900 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ

ติดกับเลบานอน (81 กม.)

ทิศใต้

ติดกับอ่าวอะกาบา บนชายฝั่งทะเลแดง

ทิศตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้

ติดกับเขตเวสต์แบงก์ของปาเลสไตน์ (330 กม.)

จอร์แดน (307 กม.) แม่น้ำจอร์แดน และทะเลสาบเดดซี (Dead Sea)

ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	ติดกับซีเรีย (83 กม.)
ทิศตะวันตก	ติดกับฉนวนกาซาของปาเลสไตน์ (59 กม.)
	ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ทิศตะวันตกเฉียงใต้	ติดกับคาบสมุทรไซนายของอียิปต์ (208 กม.)

ภูมิประเทศ พื้นที่ครึ่งหนึ่งของอิสราเอลเป็นภูเขา ที่เหลือทางตอนใต้เป็นที่ราบสูงและทะเลทรายแห้งแล้ง ไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้ อิสราเอลแบ่งพื้นที่ออกเป็น

1) ที่ราบชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีแนวขนานไปกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ประกอบด้วย หาดทรายเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ และมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นมากกว่าครึ่งของประเทศ

2) ที่ราบสูงจูเดีย-กาลิลี (Judean-Galilee Highland) ประกอบด้วย ที่ราบสูงโกลาน (Golan) ที่ราบสูงจูเดีย (Judean) และที่ราบสูงกาลิลี (Galilee) เป็นที่อยู่อาศัยของชาวอาหรับส่วนใหญ่ในอิสราเอล บริเวณที่ราบสูงกาลิลี มีภูเขาเมอรอน (Merom) เป็นภูเขาสูง และจุดที่สูงที่สุดของอิสราเอล (3,963 ฟุต หรือ 1,208 ม. เหนือระดับน้ำทะเล) รอบภูเขามียุบเขาเล็ก ๆ หลายแห่งที่มีพืชพันธุ์อุดมสมบูรณ์ และเป็นบริเวณที่สวยงามที่สุดของอิสราเอล ทางด้านตะวันออกของที่ราบสูงกาลิลีเป็นที่ราบสูงโกลาน ซึ่งอิสราเอลยึดครองมาจากซีเรีย เมื่อปี 2510 ส่วนที่ราบสูงจูเดีย ประกอบด้วย พื้นที่ส่วนใหญ่ที่อิสราเอลยึดครองมาจากจอร์แดนในปีเดียวกัน และยังเป็นที่ตั้งของเยรูซาเลม

3) หุบเขาจอร์แดน ริฟต์ วาลเลย์ (Jordan Rift Valley) เป็นหุบเขาที่มีแนวยาวตลอดนับจากตอนบนเกือบเหนือสุดของประเทศเรื่อยลงมาจนถึงใต้สุดของคาบสมุทรไซนาย ตอนกลางเป็นที่ราบ ส่วนใหญ่อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล โดยทะเลสาบเดดซีเป็นทะเลสาบน้ำเค็มที่มีความเค็มจัด อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลถึง 1,339 ฟุต (431 ม.) และเป็นจุดที่ต่ำสุดของโลก

4) ทะเลทรายเนเกฟ-ไซนาย (Negev-Sinai Desert) ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศ เป็นบริเวณที่แห้งแล้งที่สุดของอิสราเอล เพราะมีฝนตกน้อย ไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก แต่อิสราเอลแก้ปัญหาดังกล่าวโดยใช้การชลประทานเข้าช่วย ด้วยการสูบน้ำจากทะเลสาบกาลิลี ส่งผ่านคลอง ท่อส่งน้ำ และอุโมงค์เป็นระยะทางยาว 88.5 ไมล์ (142 กม.)

ภูมิอากาศ โดยทั่วไป มีสภาพอากาศแบบเมดิเตอร์เรเนียน มีแดดจัดเกือบตลอดทั้งปี สภาพอากาศในแต่ละภูมิภาคมีความแตกต่างกันมาก

ทางตอนเหนือ อากาศอบอุ่นและค่อนข้างเย็นในฤดูหนาว (พ.ย.-เม.ย.) แถบภูเขาและที่ราบสูงมีหิมะตก ทางแถบชายฝั่งทะเลและตอนกลาง มีอากาศร้อนชื้นและเย็น ฤดูหนาวอุณหภูมิเฉลี่ย 6-18 องศาเซลเซียส มีฝนตกในฤดูหนาว ฤดูร้อนอุณหภูมิเฉลี่ย 20-32 องศาเซลเซียส

ทางภาคตะวันออกและตอนใต้ มีอากาศร้อนจัดในตอนกลางวัน และอากาศเย็นในช่วงกลางคืน (เนื่องจากมีภูมิประเทศเป็นทะเลทราย) ฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ย 10-20 องศาเซลเซียส ฤดูร้อนอุณหภูมิเฉลี่ย 26-40 องศาเซลเซียส

ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในอิสราเอล ได้แก่ พายุทะเลทรายเกิดขึ้นช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน อุทกภัย และแผ่นดินไหว

ประชากร 9,807,000 คน (ปี 2566 - IMF) เป็นชาวยิว 74% (เกิดที่อิสราเอล 78.7% ยุโรป/อเมริกา/และภูมิภาคโอเชียเนีย 14.8% แอฟริกา 4.2% และเอเชีย 2.3%) ชาวอาหรับ 21.1% และอื่น ๆ 4.9% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 25.96% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 61.66% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 12.38% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรทั้งหมด 83.54 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย 81.65 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิง 85.53 ปี อัตราการเกิด 17.30 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.05 คนต่อประชากร 1,000 คน และอัตราการเพิ่มของประชากร 1.43%

ศาสนา ยูดาห์ 73.5% อิสลาม 18.1% คริสต์ 1.9% ดรูซ 1.6% และอื่น ๆ 4.9% (ปี 2565)

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาฮีบรู ขณะที่ภาษาอาหรับถือเป็นภาษาราชการที่ใช้ภายในชนกลุ่มน้อยชาวอาหรับ นอกจากนี้ ชาวอิสราเอลส่วนใหญ่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 97.8% การศึกษาภาคบังคับของอิสราเอลอยู่ระหว่างอายุ 5-18 ปี เด็กที่อายุต่ำกว่า 3-4 ปี จะอยู่ในศูนย์ศึกษาก่อนวัยเรียน ซึ่งมีทั้งของภาคเอกชน ศาสนา และรัฐ จำนวนปีเฉลี่ยของการเข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษา คือ 16 ปี และเมื่ออายุ 18 ปี คนหนุ่มสาวชาวอิสราเอลจะต้องเข้าประจำการเป็นทหารสำหรับผู้ชายเป็นเวลา 3 ปี และสำหรับผู้หญิง 21 เดือน เมื่อปลดประจำการแล้ว จึงจะเข้ารับการศึกษาคือต่อในระดับอุดมศึกษาตามศักยภาพของแต่ละคน

การก่อตั้งประเทศ ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 ชาวยิวก่อตั้งขบวนการไซออนนิสต์ มีจุดมุ่งหมายสนับสนุนให้ชาวยิวอพยพกลับไปยังดินแดนปาเลสไตน์ โดยมีชาวยิวที่ร่ำรวยสนับสนุนด้านการเงิน นโยบายดังกล่าวทำให้ชาวยิวในประเทศต่าง ๆ อพยพกลับไปอยู่ในดินแดนปาเลสไตน์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ชาวปาเลสไตน์และชาวอาหรับไม่พอใจ สหราชอาณาจักร ซึ่งเป็นผู้อารักขาดินแดนปาเลสไตน์ในขณะนั้น พยายามแก้ไขปัญหาระหว่างยิวกับอาหรับโดยการแบ่งเขตการปกครอง

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สหประชาชาติแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการแบ่งดินแดนปาเลสไตน์ออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งให้เป็นเขตอาศัยของชาวยิว อีกส่วนเป็นเขตอาศัยของชาวอาหรับ การแบ่งเขตดังกล่าวทำให้ชาวอาหรับรวมกลุ่มกันคัดค้าน และเมื่อสหราชอาณาจักรถอนตัวออกจากปาเลสไตน์ ประเทศอาหรับหลายประเทศ เช่น เลบานอน ซีเรีย จอร์แดน อิรัก และอียิปต์ ส่งทหารเข้าโจมตีชาวยิวในปาเลสไตน์เมื่อปี 2491 แต่ชาวยิวได้รับชัยชนะ จึงถือโอกาสก่อตั้งประเทศอิสราเอล พร้อมกับยึดดินแดนของอาหรับเพิ่มเติมอย่างใดก็ได้ เมื่อปี 2522 อิสราเอลลงนามในข้อตกลงสันติภาพกับอียิปต์ และคืนคาบสมุทรไซนายให้อียิปต์ เมื่อปี 2525 ต่อมาเมื่อปี 2537 อิสราเอลลงนามในข้อตกลงสันติภาพกับจอร์แดน และเมื่อปี 2543 ได้ถอนการยึดครองพื้นที่ทางตอนใต้ของเลบานอน แต่ยังคงยึดครองที่ราบสูงโกลานของซีเรีย รวมทั้งเขตเวสต์แบงก์ของชาวปาเลสไตน์จนถึงปัจจุบัน

วันชาติ 14 พ.ค. (วันที่นายเดวิด เบน-กูเรียน นรม.คนแรก ประกาศเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2491)

การเมือง ระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข ฝ่ายบริหารจะต้องได้รับความไว้วางใจจากรัฐสภา และฝ่ายนิติบัญญัติมีอำนาจเป็นเอกเทศตามที่กฎหมายกำหนด

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งโดยรัฐสภา มีวาระ 7 ปี แต่ไม่มีอำนาจทางการเมือง ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ ประธานาธิบดีไอแซก เฮอร์ซ็อก ได้รับเลือกตั้งเมื่อ 2 มิ.ย.2564 เข้าดำรงตำแหน่งเมื่อ 9 ก.ค.2564 (การเลือกตั้งครั้งต่อไปจะจัดในปี 2571) ส่วน นรม. เป็นผู้นำรัฐบาล มาจากการเลือกตั้งทั่วไป และต้องได้รับการอนุมัติจากรัฐสภา อิสราเอลจัดการเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 1 พ.ย.2565 โดย นายเบนจามิน เนทันยาฮู ชนะการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการ เมื่อ 15 พ.ย.2565 ซึ่งเป็นการเลือกตั้งเร็วกว่ากำหนดเดิมที่จะจัดใน พ.ย.2568 เนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองขาดเสถียรภาพ ทำให้สภา Knesset มีมติอย่างเป็นทางการ เมื่อ 30 มิ.ย.2565 ให้ยุบสภาด้วยคะแนนเสียง 92 ต่อ 0

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ใช้ระบบสภาเดี่ยว รัฐสภา หรือ Knesset ประกอบด้วยสมาชิก 120 คน มีวาระ 4 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ เมื่อ 1 พ.ย.2565 โดยพรรค Likud ของนายเบนจามิน เนทันยาฮู ได้ 32 ที่นั่ง พรรค Yesh Atid ของนาย Yair Lapid ได้ 24 ที่นั่ง พรรค Religious Zionist ได้ 14 ที่นั่ง พรรค National Unity ของนาย Benny Gantz ได้ 12 ที่นั่ง พรรค Shas ได้ 11 ที่นั่ง พรรค United Torah Judaism ได้ 7 ที่นั่ง พรรค Yisrael Beiteinu ได้ 6 ที่นั่ง พรรค Ra'am และพรรค Hadash-Ta'al ได้รับที่นั่งเท่ากันคือ 5 ที่นั่ง และ พรรคแรงงาน 4 ที่นั่ง

ฝ่ายตุลาการ : อำนาจตุลาการเป็นอำนาจที่เป็นอิสระโดยสิ้นเชิง ผู้พิพากษาได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการสรรหาตุลาการ ประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ

พรรคการเมืองที่สำคัญ ได้แก่ พรรค Likud (แนวคิดขวา) พรรค Yesh Atid (แนวคิดกลาง) พรรค National Unity (แนวคิดกลาง) เป็นพรรคตั้งใหม่ เมื่อ 22 ส.ค.2565 (ประกอบด้วยพรรคการเมืองหลายพรรคนำโดยพรรค Blue and White) พรรค Yamina (แนวคิดขวา) พรรค Yisrael Beiteinu (แนวคิดขวา) พรรค Labor (แนวคิดซ้าย) พรรค Ra'am (พรรคอาหรับ) และพรรค Shas (เคร่งศาสนาออร์ทอดอกซ์)

เศรษฐกิจ รัฐบาลอิสราเอลมีนโยบายเปิดเสรีทางการค้า รายได้หลักของประเทศส่วนใหญ่มาจากภาคอุตสาหกรรมขั้นสูง เช่น เทคโนโลยีการบิน โทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทางการแพทย์ และเส้นใยนำแสง รองลงมา คือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผลผลิตการเกษตรสำคัญ ได้แก่ พืชตระกูลส้ม ผัก ฝ้าย และปศุสัตว์ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ป่าไม้ โปแทช ทองแดง ก๊าซธรรมชาติ หินฟอสเฟต แมกนีเซียม โบรมีน ดินเหนียว และเกลือจากทะเลสาบเดดซี สินค้านำเข้าส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบและเครื่องจักร ซึ่งนำเข้าจากแอฟริกาและเอเชีย เพื่อใช้อุปโภคบริโภคในประเทศและใช้ผลิตสินค้า

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : Israeli new shekel (ILS)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 4.07 ILS

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 0.11 ILS (ต.ค.2566)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2565)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 522,033 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 6.5%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 49,509 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 4,370,789 คน

อัตราการว่างงาน : 3.5%

อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย : 4.3%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ได้เปรียบดุลการค้า 17,340 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 142,990 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญ : เครื่องจักรและอุปกรณ์ ซอฟต์แวร์ เพชรเจียรไน สินค้าเกษตร เคมีภัณฑ์ สิ่งทอเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : สหรัฐฯ 26.5% จีน 7.8% ปาเลสไตน์ 6.4% อินเดีย 4.4% (ปี 2564)

มูลค่าการนำเข้า : 121,630 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ : วัตถุดิบ ยุทโธปกรณ์ สินค้าทุน เพชรดิบ เชื้อเพลิง ธัญพืช และสินค้าอุปโภคบริโภค

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน 14.3% สหรัฐฯ 11.4% ตุรกี 6.86% เยอรมนี 6.82% (ปี 2564)

การทหาร งบประมาณด้านการทหารเมื่อ ปี 2565 อยู่ที่ 19,350 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (4.30% ของ GDP) เป็นกองทัพที่มีศักยภาพสูงในภูมิภาค มีประธานคณะกรรมการทหารเป็นผู้นำสูงสุดของกองทัพ มีหน่วยขึ้นตรง ทบ. ทร. ทอ. และกรมฝ่ายเสนาธิการ ได้แก่ กรมส่งกำลังบำรุงและเทคโนโลยี กรมข่าวทหาร กรมกำลังพลทหาร กรมยุทธการทหาร และกรมนโยบายและแผน

กำลังพลรวม 169,500 นาย ประกอบด้วย ทบ. 126,000 นาย ทร. 9,500 นาย และ ทอ. 34,000 นาย นอกจากนี้ อิสราเอลยังมีกองกำลังกึ่งทหาร 8,000 นาย และกองกำลังสำรอง 465,000 นาย (ทบ. 400,000 นาย ทร. 10,000 นาย ทอ. 55,000 นาย)

ยุทธโธปกรณ์ที่สำคัญ :

ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) ประมาณ 400 คัน รถหุ้มเกราะลำเลียงพล (APC) 1,190 คัน รถหุ้มเกราะอรรถประโยชน์ (AUV) รุ่น Ze'ev รถหุ้มเกราะวิศวกรรม (AEV) รถหุ้มเกราะกู้ภัย (ARV) รถถัง ทอดสะพาน (VLB) รถลำเลียงนิวเคลียร์ ซีวะ และเคมี (NBC) อาวุธนำวิถีต่อสู้รถถัง (MSL) ปืนใหญ่ประเภท อัตตาจร (SP) ลากจูง (TOWED) เครื่องยิงลูกระเบิดอย่างน้อย 530 กระบอก และขีปนาวุธต่อสู้อากาศยาน จากพื้นสู่อากาศ (SAM) รุ่น Machbet และ FIM-92 Stringer

ทร. ได้แก่ เรือดำน้ำโจมตี (SSK) 5 ลำ เรือคอร์เวต ชั้น Eilat (Sa'ar 5) 3 ลำ และชั้น Magen (Sa'ar 6) 4 ลำ ยานลาดตระเวนติดอาวุธนำวิถีจากพื้นสู่อากาศ (PCGM) ชั้น Hetz (Sa'ar 4.5) 8 ลำ เรือลาดตระเวน ความเร็วสูง (PBF) 34 ลำ เรือรบสะเทินน้ำสะเทินบก รุ่น Manta 3 ลำ เรือส่งกำลังบำรุง 1 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบินต่อสู้ 345 เครื่อง โดยเป็นเครื่องบินโจมตีพื้นดิน (FGA) 315 เครื่อง เครื่องบินด้านข่าวกรอง เฝ้าระวัง และลาดตระเวน (ISR) 7 เครื่อง เครื่องบินด้านข่าวกรองทางอิเล็กทรอนิกส์ (ELINT) 3 เครื่อง เครื่องบินเตือนภัยล่วงหน้าทางอากาศ (AEW) 2 เครื่อง เครื่องบินขนส่งน้ำมัน (TKR/TPT) 10 เครื่อง เครื่องบินขนส่ง (TPT) 65 เครื่อง เครื่องบินสำหรับการฝึก (TRG) 66 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (ATK) 43 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ต่อต้านเรือดำน้ำ (ASW) 7 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ด้านข่าวกรอง เฝ้าระวัง และลาดตระเวน (ISR) 12 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ขนส่ง (TPT) 80 เครื่อง อากาศยานไร้คนขับด้านข่าวกรอง เฝ้าระวัง และลาดตระเวน (ISR) มากกว่า 3 เครื่อง ขีปนาวุธต่อสู้อากาศยานจากพื้นสู่อากาศ (SAM) มากกว่า 40 ลูก ปืน ลากจูงต่อสู้อากาศยาน (TOWED) ขีปนาวุธจากอากาศสู่อากาศ (AAM) ขีปนาวุธอากาศสู่พื้น (ASM) ขีปนาวุธ นำวิถีด้วยเรดาร์ (ARH) และระเบิดนำวิถีชนิดต่าง ๆ (ระบบสร้างภาพด้วยอินฟราเรด ระบบเลเซอร์ รวมทั้งระบบแรงเฉื่อยและจีพีเอส

ปัญหาด้านความมั่นคง ปัจจุบัน อิสราเอลยังต้องเผชิญกับปัญหาความมั่นคงหลายด้าน เช่น

1) การสู้รบระหว่างอิสราเอล-กลุ่มฮามาสในฉนวนกาซา เมื่อ 7 ต.ค.2566 ถึงปัจจุบัน ณ 26 ตุลาคม 2566 ซึ่งสร้างความเสียหายที่รุนแรงที่สุดในรอบ 50 ปีของอิสราเอล ทำให้อิสราเอลยกระดับ ความรุนแรงด้วยการประกาศภาวะสงคราม และตั้งเป้าหมายจะกำจัดกลุ่มฮามาสอย่างเบ็ดเสร็จ โดยอิสราเอล

จัดตั้ง กรม.สงครามเมื่อ 11 ต.ค.2566 เพื่อวางแผนแนวทางการทำสงครามกับกลุ่มฮามาสโดยเฉพาะ นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มว่าจะขยายแนวสู้รบรุนแรงไปยังภูมิภาคตะวันออกกลาง ระหว่างฝ่ายอิสราเอลกับกลุ่มติดอาวุธที่อิหร่านสนับสนุนในเลบานอน อิรัก เยเมน และซีเรีย

ทั้งนี้ การสู้รบครั้งนี้มีชนวนเหตุความรุนแรงที่สำคัญคือ การเพิ่มการตั้งถิ่นฐานของชาวอิสราเอลในปาเลสไตน์ การเพิ่มปฏิบัติการทางทหารของอิสราเอลบริเวณพรมแดนติดกับฉนวนกาซา และการปราบปรามกลุ่มติดอาวุธในเขตเวสต์แบงก์ ความพยายามจะสถาปนาความสัมพันธ์กับชาติอาระเบียและความตึงเครียดทางศาสนาบริเวณมัสยิดอัลอักศอ ซึ่งสงวนสิทธิ์ให้เพียงชาวมุสลิมที่สามารถทำพิธีกรรมทางศาสนาได้เท่านั้น โดยอิสราเอลพยายามเปลี่ยนแปลงสถานะดังกล่าวและกระทำการยั่วยุให้เกิดความรุนแรงบ่อยครั้ง ด้วยการส่งเจ้าหน้าที่ระดับสูงของอิสราเอลเยือนมัสยิด และให้ชาวอิสราเอลเข้าทำพิธีกรรมทางศาสนาในบริเวณดังกล่าว

2) อิสราเอลเผชิญความท้าทายในการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศอาหรับ โดยเฉพาะจากการสู้รบกับกลุ่มฮามาสที่เป็นชนวนเหตุสำคัญที่ทำให้แผนสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับชาติอาระเบียและประเทศอาหรับของอิสราเอลต้องชะงักงันไปอย่างไม่มีกำหนด ปัจจุบัน อิสราเอล มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศอาหรับ 6 ประเทศ ได้แก่ อียิปต์ (ปี ๒๕๒๒) จอร์แดน (ปี ๒๕๓๗) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) บาห์เรน ซูดาน และโมร็อกโก (ปี ๒๕๖๓) ซึ่งเป็นผลมาจากการลงนามข้อตกลง Abraham Accords ที่สหรัฐฯ เป็นผู้ผลักดัน

3) การเมืองของอิสราเอลขาดเสถียรภาพ นรม.เนทันยาฮู และรัฐบาลอิสราเอลเผชิญอุปสรรคทางการเมืองอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่สาบานตนเข้ารับตำแหน่งเมื่อ 29 ธ.ค.2565 เนื่องจากพรรคการเมืองฝ่ายค้านและประชาชน ไม่ยอมรับแนวทางการบริหารประเทศของรัฐบาลอิสราเอลที่มีความอนุรักษ์นิยม (ฝ่ายขวาจัด) โดยเฉพาะหลังจากประกาศแผนจะปฏิรูประบบตุลาการ ซึ่งเป็นการจำกัดอำนาจศาลฎีกาด้วยการให้รัฐสภาอิสราเอล (Knesset) สามารถแต่งตั้งผู้พิพากษา และเพิกถอนการพิจารณาคดีในศาลฎีกาได้หากรัฐสภาลงมติแล้วได้รับคะแนนเสียงข้างมาก ทำให้ชาวอิสราเอลจำนวนมากไม่พอใจและรวมตัวประท้วงต่อต้านแผนการปฏิรูปดังกล่าว ทั้งนี้ ปัญหาการสู้รบกับกลุ่มฮามาสในปัจจุบัน ทำให้ทุกฝ่ายในอิสราเอลมุ่งให้ความสำคัญกับการสู้รบเป็นหลัก แต่อิสราเอลกำลังเผชิญการต่อต้านจากประชาชนที่ไม่พอใจรัฐบาล โดยกล่าวหาว่าไม่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของประชาชน

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ 42 องค์การ ได้แก่ BIS, CERN, CICA, EBRD, FAO, IADB, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRCs, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC (NGOs), MIGA, OECD, Paris Club, PCA, UN, UNCTAD, UNHCR, UNIDO, UNWTO, UPU, WCO, WHO, WIPO, WMO, WTO นอกจากนี้ ยังเป็นผู้สังเกตการณ์ของ BSEC, CE, OAS, Pacific Alliance, SELEC อีกทั้งเป็นรัฐผู้ลงนามของ OPCW และเป็นคู่เจรจาของ OSCE

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐบาลให้การสนับสนุนการก่อตั้งศูนย์กลางของความเป็นเลิศของบรรดานักวิทยาศาสตร์ และการส่งเสริมการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม รวมถึงความพยายามที่จะคงความสำเร็จด้านคุณภาพระดับสากลในสาขาวิทยาศาสตร์ ซึ่งความร่วมมือระหว่างประเทศยังคงมีบทบาทสำคัญในการขยายความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ และความรู้ของผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี อิสราเอลมุ่งครอบครองเทคโนโลยีขั้นสูง ซึ่งเป็นการอาศัยความรู้ความชำนาญพิเศษเฉพาะสาขา โดยมีการจัดสรรงบประมาณที่ใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาเป็นจำนวนสูงประเทศหนึ่งของโลก สังเกตได้จากผลงานการวิจัยที่ทำให้อิสราเอลประสบผลสำเร็จในด้านเกษตรกรรม และอิสราเอลมีจำนวนนักวิชาการที่เขียนบทความที่ตีพิมพ์ด้านธรรมชาติวิทยา วิศวกรรม

เกษตรกรรม และการแพทย์ มากที่สุดในโลก นอกจากนี้ อิสราเอลยังได้รับสมญานามว่าเป็น “Startup Nation” โดยเป็นประเทศที่มีธุรกิจ Startup มากที่สุดในโลก โดยมีธุรกิจ Startup 1 ธุรกิจต่อประชากร 1,400 คน จากประชากรประมาณ 8.8 ล้านคน

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 42 แห่ง โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติ Ben-Gurion ซึ่งตั้งอยู่ที่เมืองลีดทัง ห่างจากเทลอาวีฟประมาณ 1 ไมล์ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางอากาศ เส้นทางคมนาคมมีทางรถไฟสายหลักระยะทาง 1,384 กม. โดยมีสถานีกลางที่เมืองไฮฟา มีถนนระยะทาง 19,555 กม. ท่าเรือ น้ำลึกที่สำคัญ ได้แก่ ท่าเรือแอซดอด ท่าเรือเอลาต ท่าเรือฮาเดรา ท่าเรือไฮฟา การโทรคมนาคมมีดาวเทียม Intelsat จำนวน 3 ดวง โดยอิสราเอลมีการพัฒนาระบบดาวเทียมสูงที่สุดในตะวันออกกลาง โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 3.37 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 12.27 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +972 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 8.29 ล้านคน คิดเป็น 90% ของจำนวนประชากร รหัสอินเทอร์เน็ต .il (ปี 2565)

การเดินทาง การบินไทยไม่มีเที่ยวบินตรงกรุงเทพฯ-เทลอาวีฟ ขณะที่สายการบินอิสราเอลที่บินตรงมาไทย ได้แก่ สายการบิน El Al ระยะเวลาในการบิน 11 ชม. เวลาที่อิสราเอลช้ากว่าไทย 4 ชม. คนไทยที่ประสงค์จะเดินทางเข้าอิสราเอลต้องขอรับการตรวจลงตรา โดยมีการตรวจลงตรา 3 ประเภท ได้แก่ 1) การตรวจลงตราประเภทธุรกิจ ต้องมีจดหมายเชิญจากบริษัทอิสราเอล 2) การตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยว และ 3) การตรวจลงตราประเภทเยี่ยมเพื่อน หรือคนรู้จักที่อิสราเอล เว็บไซต์ท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการ <http://www.goisrael.com>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

ปัญหาการสู้รบระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มฮะมาส โดยกองทัพอิสราเอลกำหนดการสู้รบเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การโจมตีทางอากาศและภาคพื้นดิน เพื่อกำจัดและทำลายโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มฮะมาส และแนวร่วมกลุ่มติดอาวุธ ระยะที่ 2 การต่อสู้ที่มีระดับความรุนแรงต่ำเพื่อกำจัดกลุ่มต่อต้าน และระยะที่ 3 คือ การสร้างระบอบการปกครองในฉนวนกาซา

ความสัมพันธ์ไทย-อิสราเอล

ไทยและอิสราเอลสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 12 มี.ค.2497 โดยอิสราเอลเปิดสถานเอกอัครราชทูตประจำไทยเมื่อปี 2500 ส่วนไทย เปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ เทลอาวีฟ เมื่อ ม.ค.2539 ไทยและอิสราเอลมีกรอบการหารือทวิภาคีในลักษณะ Working Group Dialogue ในระดับรองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อหารือในประเด็นเกี่ยวกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้า ความร่วมมือทางวิชาการและเทคโนโลยี ความร่วมมือในกรอบองค์การระหว่างประเทศ และแรงงานไทยที่ทำงานในอิสราเอล

อิสราเอลเป็นคู่ค้าอันดับที่ 42 ของไทย การค้าระหว่างไทยกับอิสราเอล เมื่อปี 2565 มีมูลค่า 1,401.83 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (49,182.10 ล้านบาท) ไทยส่งออกมูลค่า 850.17 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (29,727.46 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 551.66 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (19,454.64 ล้านบาท) ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 298.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (10,272.82 ล้านบาท) และระหว่าง ม.ค.-ก.ย.2566 การค้าทั้งสองฝ่ายมีมูลค่า 945.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (32,393.14 ล้านบาท) ไทยส่งออกมูลค่า 606.57 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (20,685.81 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 338.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (11,707.33 ล้านบาท) ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 267.62 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (8,978.49 ล้านบาท)

สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ ข้าว เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ของเครื่องจักรกล ผลิตภัณฑ์ยาง และเม็ดพลาสติก และในช่วง ม.ค.-ก.ย.2566 ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ข้าว เม็ดพลาสติก และแผงวงจรไฟฟ้า

สินค้านำเข้าสำคัญของไทย ได้แก่ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ยุทธปัจจัย เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การแพทย์ และแผงวงจรไฟฟ้า และในช่วง ม.ค.-ก.ย.2566 ได้แก่ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้ และเครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การแพทย์

ด้านการท่องเที่ยวเมื่อปี 2565 มีนักท่องเที่ยวชาวอิสราเอลเดินทางเข้าไทยทั้งสิ้น 146,293 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ที่มีจำนวน 14,038 คน และในช่วง ม.ค.-ก.ย.2566 มีจำนวน 186,231 คน

ด้านแรงงาน ชาวไทยเป็นที่ต้องการของอิสราเอลเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในภาคการเกษตร มีคนไทยในอิสราเอลก่อน ต.ค.2566 ประมาณ 25,000 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานภาคการเกษตร ซึ่งคิดเป็น 90% ของแรงงานเกษตรของอิสราเอลทั้งหมด ส่วนใหญ่กระจายอยู่ตามชุมชนการเกษตร (Kibbutz หรือ Moshav) ทั่วอิสราเอล

ข้อตกลงสำคัญระหว่างไทยกับอิสราเอล ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราของผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการ (ก.ค.2503) ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศ (มี.ค.2511) อนุสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ (ม.ค.2539) สนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญา (ส.ค.2540) ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน (ก.พ.2543) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดทำแปลงสาธิตการเกษตรไทย-อิสราเอล สำหรับการปลูกพืชมูลค่าสูงแบบอาศัยชลประทานบนพื้นที่ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ก.ค.2545) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือในสาขาวัฒนธรรมและการศึกษา (ก.ค.2548) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการอุดมศึกษา ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาไทยกับสภาการอุดมศึกษาอิสราเอล (ก.ย.2550) ความตกลงระหว่างรัฐว่าด้วยการจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานชั่วคราวในภาคเกษตรของอิสราเอล (ธ.ค.2553) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์และ Rambam Health Care Campus (พ.ค.2554) ความตกลงทางการค้า (พ.ค.2554) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการรักษาความลับทั่วไประหว่างกระทรวงกลาโหมไทยกับกระทรวงกลาโหมอิสราเอล (มิ.ย.2555)

นายเบนจามิน เนทันยาฮู
(Benjamin Netanyahu)

ตำแหน่ง	นายกรัฐมนตรีอิสราเอล และประธานพรรค Likud
เกิด	21 ต.ค.2492 (อายุ 75 ปี/ปี 2567) ที่เทลอาวีฟ มีชื่อเล่นว่า “บีบี” บิดาเป็นอดีตศาสตราจารย์สอนประวัติศาสตร์ยิว ที่มหาวิทยาลัยคอร์เนล สหรัฐฯ ครอบครัวนายเนทันยาฮูอพยพไปอาศัยอยู่ที่รัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐฯ ตั้งแต่เนทันยาฮู อายุ 14 ปี
สถานภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - สมรสครั้งแรกกับนางมิกกี ไวซ์แมน มีบุตรสาว 1 คน ชื่อ โนอา - สมรสครั้งที่ 2 กับนางเฟลอร์ เคตส์ - สมรสครั้งที่ 3 กับนางซารา มีบุตรชาย 2 คน ชื่อ ยาอีร์ และแอฟเนอร์
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ปริญญาตรี สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัย MIT - ปริญญาโทจาก MIT Sloan School of Management และศึกษาเพิ่มเติม ด้านรัฐศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัย MIT และมหาวิทยาลัย Harvard สหรัฐฯ
ประวัติการทำงาน	
ปี 2510	- รับราชการทหารในหน่วยปฏิบัติการพิเศษ
ปี 2525	- ออท.อิสราเอล ณ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐฯ
ปี 2527-2530	- ออท.อิสราเอลประจำสหประชาชาติ
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2539-2542	<ul style="list-style-type: none"> - นรม.อิสราเอลที่มีอายุน้อยที่สุด (45 ปี) โดยในช่วงที่นายเนทันยาฮู ดำรงตำแหน่ง นรม. ความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลกับสหรัฐฯ ไม่ค่อยราบรื่น เนื่องจากนายเนทันยาฮูคัดค้านการทำข้อตกลงสันติภาพออสโล เมื่อปี 2536 ระหว่างอิสราเอลกับองค์การปลดปล่อยปาเลสไตน์ (PLO) ซึ่งสหรัฐฯ เป็นเจ้าภาพ
ปี 2545	- รมว.กระทรวงการต่างประเทศสมัย นรม.อาเรียล ชารอน
ปี 2546-2548	- รมว.กระทรวงการคลัง

- ปี 2548 - ประธานพรรคลิคุด หลังนายซารอนล้มป่วยไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
 - มี.ค.2549 - เป็นพรรคฝ่ายค้านในรัฐบาลของนายเอฮุด โอลเมิร์ต
 - ปี 2552-2556 - นรม.อิสราเอล สมัยที่ 2
 - ปี 2556-2558 - นรม.อิสราเอล สมัยที่ 3
 - ปี 2558-2562 - นรม.อิสราเอล สมัยที่ 4
 - 17 พ.ค.2563-13 มิ.ย.2564 - นรม.อิสราเอล สมัยที่ 5
 - 1 พ.ย.2565 - ชนะการเลือกตั้ง ได้รับสิทธิจัดตั้งรัฐบาล
-

คณะรัฐมนตรีอิสราเอล

ประธานาธิบดี	Isaac Herzog
นรม.	Benjamin Netanyahu
รอง นรม.	Yariv Levin
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Eli Cohen
รมว.กระทรวงกลาโหม	Yoav Gallant
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Moshe Arbel
รมว.กระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ	Itamar Ben-Gvir
รมว.กระทรวงยุทธศาสตร์	Ron Dermer
รมว.กระทรวงข่าวกรอง	Gila Gamliel
รมว.รับผิดชอบการพัฒนาเนเกฟและกาลิลี	Yitzhak Wasserlauf
รมว.กระทรวงเกษตรและการพัฒนาชนบท	Avi Dichter
รมว.กระทรวงวัฒนธรรมและการกีฬา	Miki Zohar
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม	Nir Barkat
รมว.กระทรวงการคลัง	Bezalel Smotrich
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Yoav Kisch
รมว.กระทรวงกิจการชาวยิวโพ้นทะเล (Diaspora Affairs)	Amichai Chikli
รมว.กระทรวงพลังงานและโครงสร้างพื้นฐาน	Israel Katz
รมว.กระทรวงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	Idit Silman (ญ.)
รมว.กระทรวงกิจการเยรูซาเลม	Amihai Eliyahu
รมว.กระทรวงกิจการศาสนา	Rabbi Michael Malchiali
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Uriel Menachem Buso
รมว.กระทรวงการก่อสร้างและการเคหะ	Yitzchak Goldknopf
รมว.กระทรวงการสื่อสาร	Shlomo Karhi
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Yariv Levin
รมว.ความเสมอภาคทางสังคม	Amichai Chikli
รมว.กระทรวงนวัตกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Ofir Akunis
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Haim Katz
รมว.กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	Ya'akov Margi
รมว.กระทรวงคมนาคม	Miri Regev (ญ.)
รมว.กระทรวงความร่วมมือระดับภูมิภาค	Yoav Kisch
รมว.กระทรวง Aliya and Integration	Ofir Sofer

